

VADSTENA

Egentlig går ruten over Vättern til Motala, men giv dig tid til en dags ophold i Vadstena få sømil sydligere. Vadstena er en gammel kulturby fra tidlig middelalder og først og fremmest kendt fordi en svensk adelsfrue, Den Hellige Birgitta, i 1300-tallet byggede kirke og kloster her, da hun stiftede "Birgittinerne", som blev en af den katolske kirkes mest kendte nonne-ordener.

Udover kirken er Vadstena Slot det, der ses bedst ude fra søen, og her er Nordens garanteret mest særprægede gæstehavn: I selve voldgraven rundt om slottet! "Havmusen" var næsten alene og lå flot med næsen til voldgravens ydre kaj og hækken fortojet ud til bæje, mens Dannebrog og agterspejl kunne iagttages fra vinduerne oppe i slottet, der naturligvis blev besøgt. Byen selv viste sig at være hyggelig og absolut afstikkeren værd.

Næste dag bar det de 4-5 sømil op til Motala, hvor vi atter gled ind i Göta Kanal.

SLUSER OG SØER - På denne del af kanalfærden bli'r man for alvor glad for, at turen går mod øst: Sluseturene går nedad, og tre søer giver lejlighed til at stoppe motoren og lade sejlene trække, hvis vinden er tilpas.

Allerede på de første 3 sømil efter Motala må båden igennem 6 sluser, men så har man frit vand på denne strækning første sø, Boren, med cirka 5 sømils god sejlads.

Og så går det videre ad kanalen, med snoninger, idyller og bropassager, indtil den helt store slusetur umiddelbart før søen Roxen: Ved byen Berg skal båden over en strækning af 1,5 sømil gennem 15 sluser, hvoraf de sidste 7 er koblet sammen i en gigantisk slusetrappe. Stedet er fantastisk: Her vrirler med både, de gamle sluser med deres granitvægge er omgivet af saftig grønsvær, lyden af rindende vand høres overalt, og rundt om står høje, gamle træer og indrammer sceneriet.

Fra slusetrappen lukkes man direkte ud i søen Roxen, hvor man atter kan lade sejlene tage fat et stykke tid, med mindre man vil opleve den kønne gamle (og ret store) Linköping på søens sydlige bred. Byen berømmes for mange velbevarede kvarterer, men desværre ligger lystbådehavnen et stykke uden for byen, så helt nemt at komme derind er det ikke.

Godt råd ved ned-slusning: Aldrig faste fortojninger til kajen, kun løbende liner. Det føles så dumt, når vandet forsvinder ud af kammeret, og båden bli'r hængende